

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/48/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122382622
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122382622.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: P. Q., A.. XX. XX. XXXX, W. M. XXXX/X, XXX XX W. W., o zaplatenie 1.119,03 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

II. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 29. 07. 2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.119,03 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 10. 11. 2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 11. 2021, uzavretej medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930 (ďalej „postupca“) a žalobcom ako postupníkom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa XX. XX. XXXX zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej „zmluva“), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti mali byť upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu jej postúpenia 1.119,03 Eur titulom istiny, ktorej zaplatenia sa v spore od žalovaného domáha, nakoľko nevykonával po postúpení pohľadávky žiadne úhrady.

3. Žalovaný sa k žalobe, doručenej mu dňa 07. 10. 2022, nevyjadril.

4. Na výzvu súdu žalobca doplnil rozhodujúce skutkové tvrdenia. Vo vyjadrení zo dňa 21. 12. 2022 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalovaný uzatvoril s pôvodným veriteľom Tatra banka, a.s., (ďalej len „postupca“) dňa 12. 11. 2018 zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania do výšky 3.500,- Eur v súlade s Obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. pre voliteľné prečerpanie (ďalej „OP“). Predmetný úver bol poskytnutý ako revolvingový. Ide o úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté zdroje opakovane, bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania banku. Žalovaný nebol v zmysle zmluvy povinný uhrádzať žiadnu pravidelnú splátku. V zmysle čl. II časť II. ods. 3.1 úverovej zmluvy „Pohľadávka veriteľa bude splácaná formou zúčtovania pohľadávky veriteľa v čase dohodnutej splatnosti z účtu.“ V zmysle čl. III. úverovej zmluvy „Zmluva o účte a úverová

zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a trvá po dobu trvania práv a povinností..“ Z uvedeného podľa názoru žalobcu vyplýva, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 OZ, nakoľko nebolo dojednané plnenie v splátkach. Postupca nebol povinný dodržať ani ust. § 53 ods. 9 OZ. Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade ak je dlžník v nepovolenom prečerpaní, veriteľ má právo požadovať od dlžníka splatenie voľiteľného prečerpania na základe čl. II. časť. II. ods. 4.1 písm. a/ zmluvy. Klient sa dostáva do omeškania ak vyčerpá finančné prostriedky nad dohodnutý úverový rámec a dôjde k tzv. nepovolenému prečerpaniu. Postupca výzvou zo dňa 02. 06. 2020 vyzval dlžníka (žalovaného) na úhradu nepovoleného prečerpania na jeho účte vo výške 1.117,52 Eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Márnym uplynutím lehoty na plnenie sa stal dlh v zmysle § 563 OZ splatným, teda dňom 08. 06. 2020.

5. V súvislosti so splnením podmienok platného postúpenia pohľadávky banky na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca poukázal na rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. 03. 2018, sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. 04. 2018, sp. zn. 1Obo/92/2018 zo dňa 20. 11. 2019, z ktorých možno vyvodiť podmienky podľa tohto ustanovenia, za akých je možné postúpiť pohľadávku banky. Konkrétne banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na splnenie pohľadávky, dlžník musí byť nepretržite viac než 90 dní v omeškani s plnením svojho záväzku po odoslaní výzvy na úhradu. Podľa názoru žalobcu uvedené podmienky sú splnené. Dlžník bol výzvou zo dňa 02. 06. 2020 vyzvaný na splnenie pohľadávky vo výške 1.117,52 Eur. Zároveň je z predloženej platobnej histórie zrejmé, že žalovaný po doručení tejto zásielky túto sumu neuhradil. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom omeškani dlžníka, pričom toto trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd podanej žalobe vyhovel.

6. V podaní zo dňa 09. 02. 2023 právny zástupca žalobcu uviedol, že v záujme čo možno najhospodárnejšieho a najefektívnejšieho konania súhlasí s rozhodnutím vo veci samej aj bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na nariadenom súdnom pojednávaní. V prípade ak súd nepovažuje uplatnený nárok za preukázaný v celom jeho rozsahu, resp. požaduje na preukázanie žalobcom uplatneného nároku a tvrdených skutočností ďalšie dôkazy, prípadne objasnenie doterajších tvrdení, potom žalobca požiadal súd o písomné vyzvanie žalobcu na preukázanie uvedených skutočností a aj odročenie pojednávania vytyčeného na 16.02.2023, nakoľko žalobca nemal doposiaľ vedomosť o prípadnom vnímaní akýchkoľvek skutočností ako sporných zo strany súdu. V tejto súvislosti poukázal na § 150, § 151 CSP s tým, že súd doposiaľ nepostupoval v zmysle § 181 ods. 2 CSP a neprezentoval spornosť takýchto skutočností a tiež uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8C/172/2020 z 19. 01. 2021 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/52/2020 z 25. 02. 2021. Zároveň predložil výpis z účtu žalovaného a podrobnú špecifikáciu debetných (21.618,72 Eur) a kreditných transakcií (20.499,69 Eur) na účte s tým, že ich rozdiel tvorí 1.119,03 Eur, čo predstavuje sumu postúpenej (žalovanej) pohľadávky.

7. Súd poukazuje na to, že pojednávanie možno odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť (§ 183 ods. 1 CSP). Takéto dôvody žalobca netvrdil. Súd nie je povinný vyzvať žalobcu na predloženie dôkazov na preukázanie tvrdených skutočností, pretože ustanovenie § 150 ods. 2 CSP sa vzťahuje len na doplnenie skutkových tvrdení, ktoré sú obsahom bremena tvrdenia, nie dôkazného bremena. Z uvedených dôvodov a s poukazom na § 153 CSP, keď strany mali dostatok priestoru na včasné predloženie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, súd pojednávanie neodročil a pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu v súlade s § 180 CSP. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými dôkazmi a to platobnou históriou, pokusom o zmier s podacím hárkom, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 vrátane prílohy, zmluvou o bežnom účte fyzickej osoby a zmluvou o spotrebiteľskom úvere formou voľiteľného prečerpania zo dňa 12. 11. 2018, dokumentom s informáciami o poplatkoch, všeobecnými obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s., obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. pre medzinárodné súkromné debetné platobné karty, obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. k elektronickému bankovníctvu, výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 02. 06. 2020 s podacím hárkom, oznámením o postúpení pohľadávky, záznamom zo stránky slovenskej pošty /č.l. 114/, špecifikáciou postúpeného nároku /č.l. 124 - 130 spisu/, výsluchom žalovaného, a zistil tento skutkový stav:

8. Dňa 12. 11. 2018 uzatvoril právny predchodca žalobcu (Tatra banka, a.s. - ďalej „banka“) ako banka a žalovaný ako klient, resp. dlžník zmluvu o bežnom účte a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania (ďalej len „úverová zmluva“) na dobu neurčitú (čl. III bod 1). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca dlžníkovi na účte formou voliteľného prečerpania od 500,- Eur do 3500,- Eur s tým, že výška voliteľného prečerpania bude dodatočne určená v súlade s Obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. pre voliteľné prečerpanie (ďalej „OP“), pri variabilnej úrokovej sadzbe 18,90 % ročne. Splatnosť voliteľného prečerpania bola dohodnutá na deň určený v oznámení veriteľa o splatnosti voliteľného prečerpania v zmysle bodu 4. úverovej zmluvy alebo 31 deň nepretržitého trvania nepovoleného prečerpania, pričom platí deň, ktorý nastane najskôr.

9. Podľa čl. 1.1 OP veriteľ najneskôr do 7 mesiacov od uzavretia úverovej zmluvy posúdi schopnosť splácať voliteľné prečerpanie a má právo určiť dlžníkovi úverový rámec, po splnení podmienok pod písm. a/ až f/ tohto článku OP. Výška úverového rámca bude určená najmä v závislosti od výšky kreditných operácií na účte a výsledku posúdenia schopnosti dlžníka splácať úverový rámec. V prípade ak veriteľ určí výšku úverového rámca, túto oznámi písomne dlžníkovi najneskôr 10 dní pred dňom jeho poskytnutia. Ak dlžník nesúhlasí so schválenou výškou úverového rámca, má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať úverovú zmluvu v lehote určenej v písomnom oznámení. Ak dlžník nedoručí písomnú výpoveď, márnym uplynutím tejto lehoty nastáva účinnosť dodatočného určenia výšky voliteľného prečerpania ako aj úverovej zmluvy.

10. Podľa čl. 1.2 OP veriteľ má právo raz ročne prehodnotiť výšku úverového rámca a na základe prehodnotenia ponechať, navýšiť alebo znížiť výšku úverového rámca až na 0 Eur. Účinnosť zmeny a novú výšku úverového rámca oznámi dlžníkovi 10 dní vopred.

11. Podľa čl. 4.1 písm. a/ OP, veriteľ má právo neumožniť čerpanie úverového rámca a požadovať splatenie pohľadávky veriteľa a dlžník je povinný pohľadávku veriteľa zaplatiť, ak je dlžník v nepovolenom prečerpaní na účte.

12. Podľa čl. 4.3 OP dlžníkovi vznikne povinnosť splatiť pohľadávku veriteľa v lehote určenej veriteľom v oznámení o splatnosti voliteľného prečerpania.

13. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 21. 12. 2022 tvrdil, že predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania bolo poskytnutie voliteľného prečerpanie do výšky 3.500,- Eur v súlade s Obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. pre Voliteľné prečerpanie. Uvedené nepreukázal žiadnou listinou, keď z úverovej zmluvy vyplýva len minimálna a maximálna výška voliteľného prečerpania od 500 do 3500,- Eur, a nepredložil písomné oznámenie veriteľa o určení výšky úverového rámca dlžníkovi v zmysle čl. 1.1 OP 10 dní pred jeho poskytnutím. Žalovaný toto tvrdenie žalobcu o výške voliteľného prečerpania do 3 500,- Eur nepoprel, preto ho súd považoval za nesporné v zmysle § 151 CSP.

14. Banka listom zo dňa 02. 06. 2020 označeným ako „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ vyzvala žalovaného k splateniu nepovoleného prečerpania na účte vo výške 1.117,52 Eur bezodkladne, najneskôr do 5 kalendárnych dní. Zároveň žalovaného upozornil, že ak pohľadávku v omeškaní v stanovenom termíne neuhradí, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti uvedených úverových produktov. V takom prípade vznikne žalovanému povinnosť uhradiť celú nesplatenú pohľadávku naraz. Podľa tvrdenia žalobcu bola predmetná výzva doručená žalovanému dňa 04. 06. 2020, čo dokladoval podacím hárkom a sledovaním zásielky cez Slovenskú poštu, a.s. a splatnosť pohľadávky nastala uplynutím lehoty 5 dní, t.j. dňa 08. 06. 2020.

15. Z prehľadu platobnej histórie a vyjadrenia žalobcu vyplýva, že na účte žalovaného boli v období od 15. 11. 2018 do 30. 06. 2020 uskutočnené debetné transakcie spolu vo výške 21.618,72 Eur, z toho úroky 108,33 Eur, poplatky 327,- Eur, zvyšok 21.183,39 Eur čerpanie prostriedkov (výbery z bankomatu, platby z účtu, nákupy, prevody z účtu,..., posledná debetná transakcia dňa 28. 02. 2020 - výber z bankomatu vo výške 40,- eur). Ďalej mal súd preukázané, že v období od 12. 11. 2018 do 26. 02. 2020 boli na účte žalovaného uskutočnené kreditné operácie spolu vo výške 20.499,69 Eur. V júni 2020 boli žalovanému účtované iba úroky vo výške 1,51 Eur dňa 30. júna 2020. Po 30. 06. 2020 sa na účte žalovaného nezrealizovala žiadna transakcia, teda zostatok na účte sa nezmenil a zodpovedal k 10. 11. 2021 (koniec výpisu) sume - 1119,03 Eur (položka odpis 145,47 a odpis 973,56 Eur). Tento zostatok na

účte žalovaného predstavuje rozdiel debetných (21.618,72 Eur) a kreditných (20.499,69 Eur) transakcií na účte.

16. Z prehľadu platobnej histórie tiež vyplýva, že žalovaný k 02. 06. 2020 mal na účte zostatok - 1117,52 Eur (1119,03 - 1,57 Eur úroky účtované až dňa 30. 0. 2020), na úhradu ktorej sumy bol bankou vyzvaný listom zo dňa 02. 06. 2020.

17. Žalobca nepreukázal, že by žalovaný prekročil limit tvrdeného voliteľného prečerpania - 3500,- Eur.

18. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.11.2021 od postupcu Tatra banka, a.s., ktorú zmluvu predložil a túto skutočnosť oznámila banka žalovanému listom zo dňa 12. 11. 2021. Žalovaná ani na základe pokusu o zmier zo dňa 08. 02. 2022 pohľadávku žalobcu neuhradila.

19. Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že si je vedomý, že nejaký dlh mu vníkol, že je potrebné nejaké peniaze zaplatiť, ale mal určité problémy (zdravotné a bol nezamestnaný), z toho dôvodu pohľadávka vznikla. Neuplatnil si nárok na náhradu trov konania.

20. Podľa § 708 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

21. Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

22. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

25. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

26. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z .z. zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), g) a u),

b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,

c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

27. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

30. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

31. Podľa čl. 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

32. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

33. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

34. Podľa § 153 ods. 1, 2 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

35. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

36. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

37. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednacím, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nesplnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

38. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a v konaní považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu (Tatra banka, a.s.) uzatvoril dňa 12. 11. 2018 so žalovaným zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorej predmetom bolo otvorenie a vedenie bežného účtu bankou pre žalovaného a poskytovanie ďalších produktov a služieb v rozsahu balíka služieb a zároveň zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou voliteľného prečerpania v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorej predmetom bolo poskytnutie úverového rámca dlžníkovi na účte formou voliteľného prečerpania od 500,- Eur do 3500,- Eur s tým, že výška voliteľného prečerpania bude dodatočne určená v súlade s Obchodnými podmienkami Tatra banky, a.s. pre voliteľné prečerpanie (ďalej „OP“), pri variabilnej úrokovej sadzbe 18,90 % ročne. Taktiež bolo nesporné, že banka poskytla žalovanému povolené prečerpanie na účte do výšky 3.500,- Eur. Hoci banka listom zo dňa 02. 06. 2020 vyzvala žalovaného na úhradu nepovoleného prečerpania vo výške 1.117,52 Eur v zmysle § 563 OZ, žalobca nepreukázal, že by žalovaný bol v čase predmetnej výzvy v nepovolenom prečerpaní. Ako totiž vyplýva z nesporných tvrdení žalobcu, banka poskytla žalovanému voliteľné prečerpanie do výšky 3.500,- Eur (v konaní nebol tvrdný ani preukázaný nižší rámec voliteľného prečerpania), ktoré žalovaný neprekročil (- 1117,52 Eur).

39. Súd potom vzhľadom na znenie úverovej zmluvy a OP dospel k záveru, že nemal preukázané zosplatnenie pohľadávky banky z povoleného prečerpania. Splatnosť voliteľného prečerpania bola dohodnutá v zmluve uzatvorenej na dobu neurčitú na deň určený v oznámení veriteľa o splatnosti voliteľného prečerpania v zmysle bodu 4. úverovej zmluvy alebo 31 deň nepretržitého trvania nepovoleného prečerpania, pričom platí deň, ktorý nastane najskôr. Podľa čl. 4.1 písm. a/ OP, veriteľ má právo neumožniť čerpanie úverového rámca a požadovať splatenie pohľadávky veriteľa a dlžník je povinný pohľadávku veriteľa zaplatiť, ak je dlžník v nepovolenom prečerpaní na účte. Keďže žalovaný neprekročil limit prečerpania 3 500,- Eur, súd konštatuje, že k splatnosti pohľadávky nemohlo dôjsť výzvou zo dňa 02.06.2020 v zmysle § 563 OZ, nakoľko ňou bol žalovaný vyzvaný k vyrovnaní nepovoleného prečerpania na účte, ktoré reálne nenastalo.

40. Súd ďalej ex offa - z úradnej povinnosti skúmal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v spore (viď rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010) a to v súlade s čl. 6 CSP s cieľom vyvažovať nerovnovážne postavenie strán sporu. V konaní sa žalobca ako postupník domáha voči žalovanému zaplata pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť od postupcu - banky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 11. 2021. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom pohľadávky je banka alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu, je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách vo vzťahu k ustanoveniu § 524 OZ právnu normou lex specialis, ktorá sa uplatní prednostne a stanovuje zákonné podmienky platného postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu, ktorá nie je bankou, pričom vyžaduje ich súčasné splnenie a to preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018). Súdna prax ustálila, že písomnú výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách je potrebné považovať za hmotnoprávny úkon, na nastúpenie účinkov ktorého sa vzťahuje ustanovenie § 45 ods. 1 OZ, t.j. aby vyvolalo zamýšľaný hmotnoprávny účinok musí sa dostať do dispozičnej sféry adresáta (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 z 15. decembra 2020).

41. Podľa rozsudku NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 (R6 /2022) „v sporovom súdnom konaní súd skúma vecnú legitimáciu z úradnej povinnosti; dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia“. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitimácie postupcu v spotrebiteľskom spore je potrebné prihliadať na skutočnosť, že nesplnenie zákonných podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (viď rozsudky NS SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018 alebo sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 zverejnený v zbierke ako R 60/2018). Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd v spore z úradnej povinnosti (ex offa), preto v spotrebiteľskom spore je žalobca (postupník) povinný nielen tvrdiť, ale súčasne aj preukázať splnenie zákonných podmienok postúpenia spornej pohľadávky za účelom posúdenia, či sporná pohľadávka bola na neho postúpená platne. Len samotné tvrdenie splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky nie je postačujúce, pretože bez ich preukázania nie je možné posúdiť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, na prípadnú absolútnu neplatnosť ktorej musí súd prihliadať z úradnej povinnosti. Súčasne ak žalobca len tvrdí splnenie zákonných podmienok

postúpenia pohľadávky bez ich preukázania, nie je súd povinný ho na predloženie dôkazov vyzvať (ustanovenie § 150 ods. 2 CSP dopadá len na doplnenie skutkových tvrdení, ktoré sú obsahom bremena tvrdenia, nie dôkazného bremena). Ohľadne splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v spotrebiteľskom spore tak žalobcu zaťažuje bremeno tvrdenia a súčasne aj dôkazné bremeno, dôsledkom nesplnenia ktorých môže byť zamietnutie žaloby z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (postupníka) v spore; pasivita žalovaného (spotrebiteľa) v spore je preto z tohto dôvodu bez právneho významu (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/16/2022 z 30. júna 2022). Aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 246/2019 z 11. 06. 2019 vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemá mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

42. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala písomná výzva banky pred postúpením na úhradu splatnej pohľadávky a že by žalovaný napriek písomnej výzve banky bol v omeškaní s plnením dlhšie ako 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za takúto výzvu nemožno považovať výzvu zo dňa 02. 06. 2020, ktorú žalobca ako jedinú predložil, pretože v čase jej vystavenia žalovaný sa nedostal do nepovoleného prečerpania ako súd skonštatoval vyššie - viď bod 38 rozsudku, preto nebol vyzvaný na úhradu splatného dlhu a napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku minimálne 90 dní. Zaslanie inej výzvy banky žalovanému pred postúpením pohľadávky žalobca netvrdil ani nepreukázal. Zároveň súd uvádza, že písomná výzva banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách sa musí dostať do dispozície dlžníka (žalovaného) s poukazom na § 45 ods. 1 OZ. Podľa názoru súdu podací hárok so sledovaním zásielky cez Slovenskú poštu, a.s., z ktorých nie je zjavné, čo bolo obsahom zásielky, nie je dokladom o dôjdení výzvy do dispozičnej sféry adresáta. Rovnako napr. Krajský súd Košice v uznesení sp. zn. 6CoCsp/44/2022 z 17.10.2022 uviedol, že „Poštový hárok, z ktorého vyplýva odoslanie zásielky, nie je dokladom o doručení listiny do dispozičnej sféry adresáta.“ Podľa rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 11CoCsp/18/2022 z 25. 08. 2022 „Nie je rozhodujúce, či bol právny úkon obsahujúci určitý prejav vôle odoslaný, ale či sa dostal do dispozičnej sféry adresáta, ktorému tým bola objektívne vytvorená možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom.“

43. Nakoľko zákon o bankách vyžaduje pre platné postúpenie pohľadávky banky na tretiu osobu kumulatívne splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8, pričom žalobca nepreukázal, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostala pred postúpením pohľadávky písomná výzva banky na splatenie splatného dlhu, súd dospel k záveru, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 09. 11. 2021 je neplatný právny úkon v zmysle 39 OZ pre jeho rozpor so zákonom (§ 92 ods. 8 zákona o bankách) a teda aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore nie je daná, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

44. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 CSP v spojení s čl. 4 CSP tak, že nakoľko v spore úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, keďže si výslovne nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (dvojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.